

Daniel O'Connell

Irlandia w XIX wieku była całkowicie podległa Wielkiej Brytanii. W Izbie Gmin na sześćset pięćdziesięciu ośmiu posłów tylko stu reprezentowało okręgi wyborcze z Irlandii.

Daniel O'Connell urodził się w 1775 roku, był prawnikiem, w 1798 roku rozpoczął pracę łącząc ją z działalnością polityczną. O'Connell jest jedną z najważniejszych postaci irlandzkiej historii, nazywany „Wyzwolicielem” lub „Ojcem Narodu”.

Postawił sobie za cel rozwiązanie dwóch, najważniejszych jego zdaniem, spraw: emancypacji katolików i odwołania unii z Wielką Brytanią. Udało mu się jedynie to pierwsze.

W 1823 roku O'Connell stworzył Stowarzyszenie Katolickie, które działało na rzecz emancypacji katolików to znaczy przywrócenia im pełnych praw i otwarcia drogi kariery w administracji. Siła tego ruchu była wielka, co pokazały wybory do parlamentu w Londynie w 1826 roku - z czterech hrabstw: Waterford, Westmeath, Louth i Monaghan

wybrani zostali zwolennicy emancypacji. Do ostatecznego zwycięstwa O'Connella doszło w roku 1828 w czasie wyborów w Clare. Nie mogąc znaleźć tam innego kandydata przychylnego Stowarzyszeniu O'Connell sam wziął udział w wyborach i druzgocącą przewagą głosów wygrał wybory z tego regionu.

Polityka O'Connella polegała na pokojowym wprowadzaniu zmian. W 1829 roku wprowadzono ustawę o katolickiej emancypacji. Katolicy zostali dopuszczeni do parlamentu, mogli zajmować stanowiska w armii czy też w sądzie. Jedynymi urzędami pozostającymi poza ich zasięgiem był urząd namiestnika Irlandii oraz urzędy kanclerzy Irlandii i Anglii. Daniel O'Connell stanął na czele irlandzkiej grupy posłów w Izbie Gmin. W 1841 roku został burmistrzem Dublina.

Walka o odwołanie Unii okazała się trudniejsza. W tym celu powstało w 1840 roku Stowarzyszenie Odwołania Unii działające na podobnych zasadach jak poprzednie. O'Connell organizował wiece, na których pojawiały się tysiące ludzi. Nowy premier brytyjski, sir Robert Peel, nie pozostawiał jednak złudzeń. Zdecydowanie uciął spekulacje na ten temat twierdząc, że dla utrzymania unii użyte będą wszelkie środki. Już przed śmiercią O'Connella w 1847 roku było wiadomo, że w kwestii odwołania unii ruch poniósł klęskę.

Działalność O'Connella miała jednak wpływ na dalsze losy Irlandii. Częściowym efektem jego działalności było powstanie organizacji Młoda Irlandia. Działacze ci byli początkowo związani z O'Connelllem, ale od 1844 roku odrzucili jego metody walki o niepodległą Irlandię. Uznali, że należy przejść do bardziej radykalnych metod, na planach snutych przez Młodą Irlandię wychowały się całe pokolenia rewolucjonistów irlandzkich. Wywołane przez Młodą Irlandię w 1848 roku powstanie zakończyło się klęską. Pokazało jednak inną drogę walki o wolną Irlandię, drogę zbrojną.

W Dublinie, główna ulica miasta nosi nazwę jego imienia – O'Connell Street. Na cokole stoi O'Connell patrząc na miasto, niżej znajduje się wiele postaci symbolizujących naród irlandzki i samą Irlandię. Pomnik, ma też swoją dramatyczną historię. Przetrwiał Powstanie Wielkanocne w 1916 roku. Figura samego O'Connella nosi ślady po kulach, to takie niesamowite memento, kiedy weźmie się pod uwagę, że sam Wyzwoliciel i Ojciec Narodu głosił pokojowe metody walki o wolność.

Grób O'Connella na cmentarzu Glasnevin w Dublinie to wysoka, okrągła wieża

Pomnik O'Connella ze śladami kul

Wejście do grobu O'Connella